

Sygn. akt III CSK 12/19

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku K. C.

przy uczestnictwie P. sp. z o.o. w W., Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta K.
i G. S.A. w W.

o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 czerwca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 3 kwietnia 2018 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża wnioskodawczyni kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz Skarbu Państwa.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wnioskodawczynie K. C. od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 3 kwietnia 2018 r., należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej skarżąca podniosła, że w sprawie wystąpiło istotne zagadnienie prawne dotyczące rozstrzygnięcia o zasiedzeniu służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu na tle stanów faktycznych istniejących przed dniem 3 sierpnia 2008 r. (wejściem w życie art. 305¹- 305⁴ k.c.) w sytuacjach, w których nie wydano decyzji administracyjnych o wywłaszczeniu lub innych tytułów prawnych ograniczających prawa właścicieli gruntów.

Według ustalonej w orzecznictwie Sądu Najwyższego i nauce wykładni tego pojęcia, istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest problem nowy i dotychczas niewyjaśniony, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurydycznego, którego rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy przy

okazji rozpoznania skargi kasacyjnej przyczyni się do rozwoju prawa i orzecznictwa oraz będzie miało znaczenie nie tylko dla tej konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Skarżący powinien sformułować to zagadnienie w sposób przyjęty przy przedstawianiu przez sąd powszechny zagadnienia prawnego do rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy; przedstawić pogłębiony wywód prawny uzasadniający zgłoszone wątpliwości, wykazać zasadność preferowanego sposobu jego rozstrzygnięcia, a także wadliwość rozwiązania przez Sąd drugiej instancji postawionego problemu prawnego w sposób rzutujący na wynik sprawy. Zagadnienie to musi przy tym rzeczywiście występować w sprawie i mieścić się w zakresie problematyki, która podlega badaniu w postępowaniu kasacyjnym ze względu na jego związek z podstawą faktyczną i prawną zaskarżonego orzeczenia oraz podstawami kasacyjnymi.

Wniosek skarżącej nie odpowiada tym wymaganiom, albowiem wskazane przez nią zagadnienie zostało już rozstrzygnięte w licznych orzeczeniach Sądu Najwyższego dotyczących zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesylu, tworzących ukształtowaną linię orzecniczą (por. uchwały: z dnia 17 stycznia 2003 r., III CZP 79/02, OSNC 2003, nr 11, poz. 142, z dnia 7 października 2008 r., III CZP 89/08, Biuletyn SN 2008, nr 10, s. 8, z dnia 2 czerwca 2010 r., III CZP 36/10, OSNC 2010, nr 12, poz. 163, z dnia 21 stycznia 2011 r., III CZP 124/10, OSNC 2011, nr 9, poz. 99, z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13, OSNC 2013, nr 12, poz. 139, oraz z dnia 27 czerwca 2013 r., III CZP 31/13, OSNC 2014, nr 2, poz. 11, wyrok z dnia 12 grudnia 2008 r., II CSK 389/08, niepubl., postanowienia: z dnia 10 lipca 2008 r., III CSK 73/08, niepubl., z dnia 8 września 2006 r., II CSK 112/06, niepubl., z dnia 5 czerwca 2009 r., I CSK 392/08, niepubl., z dnia 22 lipca 2010 r., I CSK 606/09, niepubl., z dnia 6 lipca 2011 r., I CSK 157/11, OSNC-ZD 2012, nr B, poz. 45), z dnia 18 kwietnia 2012 r., V CSK 190/11, niepubl., z dnia 26 lipca 2012 r., II CSK 752/11, "Glosa" 2013, nr 1, s. 58, dnia 6 lutego 2013 r. V CSK 129/12, niepubl.). Nie ma zatem racjonalnej potrzeby kolejnej wypowiedzi Sądu Najwyższego na ten temat.

Z przedstawionych względów nie ma także podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c. Skarżąca nie wykazała bowiem wątpliwości lub rozbieżności w orzecznictwie na tle stanów faktycznych

dotyczących wieloletniego korzystania przez przedsiębiorców przesyłowych z cudzych gruntów w celu eksploatacji posadowionych na nich urządzeń przesyłowych. Skarga nie jest także oczywiście uzasadniona. Oparcie wniosku o przyjęcie skargi na tej przyczynie kasacyjnej obligowało skarżącą do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia określonych, przytoczonych we wniosku, przepisów prawa materialnego lub procesowego, czemu skarżąca nie sprostała. Oczywiście naruszeń powinna być widoczna *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby zagłębiania się w szczegóły sprawy lub dokonywania ich poszerzonej analizy oraz prowadzić do wydania oczywiście nieprawidłowego orzeczenia, czego nie wykazano.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji, odstępując od obciążenia skarżącej kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz przeciwnika skargi.

aw

jw